

8. Положення про порядок проходження служби цивільного захисту особами рядового і начальницького складу, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 11.07.2013 р. № 593 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/593-2013-п.5>.

References

1. Lomachins`ka, I.M. *Professional ethics [Profesijna etika]*. Kiev, 2005. Print.
2. Skakun, O.F. *Legal deontology [Yuridicheskaja deontologija]*. Kharkiv: Espada, 2002. Print.
3. Ukraine. Verkhovna Rada of Ukraine. *The Constitution of Ukraine*. N.p., 28 June 1996. Web. 23 Feb. 2017. <<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/page2>>.
4. Ukraine. Verkhovna Rada of Ukraine. *The Code of civil protection of Ukraine*. N.p., 02 Oct. 2012. Web. 11 Feb. 2017. <<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/5403-17>>.
5. Ukraine. Verkhovna Rada of Ukraine. *On prevention of corruption*. N.p., 14 Oct. 2014. Web. 11 Feb. 2017. <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1700-18/page>>.
6. Ukraine. Verkhovna Rada of Ukraine. *On disciplinary statute of service of civil protection*. N.p., 05 March 2009. Web. 11 Feb. 2017. <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1068-17/page>>.
7. Ukraine. President of Ukraine. *On the State Emergency Service of Ukraine*. N.p., 16 Jan. 2013. Web. 11 Feb. 2017. <<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/20/2013>>.
8. Ukraine. Cabinet of Ministers of Ukraine. *Regulations on the procedure of the passage of civil protection by persons of ordinary and commanding structure*. N.p., 11 July 2013. Web. 11 Feb. 2017. <<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/593-2013-п.5>>.

УДК 351:796.011.1:615.825

*Парубчак І. О., д.держ.упр., ЛНУВМтаБ ім. С. З. Гжицького, м. Львів,
Сіренко Р. Р., к.н.ф.в. і с., доц., ЛНУ ім. І. Франка, м. Львів*

*Parubchak I., Doctor in Public Administration, Full Pprofessor of the Chair of
Public Management and Administration, Lviv National University of Veterinary
Medicine and Biotechnologies named after S.Z. Gzhyskyi, Lviv,
Sirenko R., PhD, Associate Professor, Head of the Chair of Physical Education
and Sport, The Ivan Franko National University of Lviv, Lviv*

**ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ СУСПІЛЬНО-ВИХОВНИМИ
ПРОЦЕСАМИ В УКРАЇНСЬКОМУ СОЦІУМІ
НА ЗАСАДАХ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ**

PUBLIC MANAGEMENT OF SOCIAL-EDUCATIONAL PROCESSES IN THE UKRAINIAN SOCIETY ON THE BASIS OF HEALTHY LIFESTYLE

З'ясовано соціально-гуманітарні аспекти суспільно-владних відносин з високим ступенем взаємодії суб'єктів даної системи. Досліджено чинники, що впливають на становлення громадянина як активного суб'єкта державотворчих процесів. Обґрунтовано значення масового спорту та ведення громадянами здорового способу життя для підтримки суспільного здоров'я в державі. Сформульовано роль і значення публічного управління у суспільно-виховних процесах українського соціуму.

Ключові слова: *суспільне здоров'я, публічне управління, здоровий спосіб життя, суспільно-виховні процеси, масовий спорт.*

The social-humanitarian aspects of public-authoritative relations with the high level of subjects' interrelation in the following field have been studied. Factors, which have an influence on the formation of citizen as an active subject of state building processes have been researched. The role of mass sport and implementation of healthy way of life by the citizens for the support of public health in the country have been proved. The role and meaning of public management in the public-educational processes of the Ukrainian society have been articulated.

Key words: *Public health, public management, healthy lifestyle, social-educational processes, mass sport.*

Постановка проблеми. Сучасний розвиток українського суспільства характеризується переорієнтацією на ринкову економіку, трансформаціями в системі публічного управління і державної влади, які базуються на відмові від моноідеологізації, проголошенням пріоритетності демократичних прав і свобод. Важливим фактором має бути формування громадянськості, ступінь якої визначається тим, наскільки особа інтегрується у суспільно-владні відносини та сприяє розвиткові громадянського суспільства [11]. Зазнають змін ідейні та моральні орієнтири, все це зобов'язує докласти великих зусиль для вирішення важливих завдань зміцнення суспільного здоров'я.

Перетворенню індивіда на свідомий та активний суб'єкт державотворення сприяє така система суспільно-виховних процесів, що не тільки задає йому мотивацію до активності та створює умови й можливості для участі у житті суспільства, але й водночас забезпечує громадянина необхідним обсягом знань і навичок практичної діяльності, формує у нього здатність розуміти соціальну дійсність в державі. Відповідальний громадянин має мати високий ступінь розвитку громадянської свідомості, та відповідне усвідомлення важливості суспільного здоров'я.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз останніх наукових досліджень свідчить, що питання формування та розвитку суспільного здоров'я залишаються до кінця не дослідженим, це спонукає глибше й детальніше вивчити та дослідити дану проблему. На сучасному етапі проблема фізичної культури особистості досліджується широко й різносторонньо: як невід'ємна частина культури суспільства й особи (Л. Матвеев, В. Царик, С. Іконнікова), як фізична ку-

льтура особистості (А. Гужаловський, В. Аксакова), як різні форми рухової активності людини, спрямованої на розвиток фізичних якостей, підвищення працездатності, зміцнення здоров'я (В.Бальсевич, Б. Шиян). В останніх дослідженнях фізична культура особистості визначається як пізнавальний, мотиваційний, поведінковий критерій (А. Огністий) [8].

На думку багатьох дослідників, зниження інтересу до занять масовим спортом в наш час пояснюється недосконалою системою фізичного виховання (О. Буліч, С. Лисюк, О. Іванов, О. Потапова), невисоким рівнем фізкультурної освіченості фахівців середніх навчальних закладів (О. Молімон, А. Вольчинський, І. Кліш) [7]. Причиною є не сформованість потреби у спорті, відсутність знань про здоровий спосіб життя, фізичне вдосконалення, нерозуміння ролі фізичної культури як соціальної цінності.

При значному обсязі наукових праць щодо трансформації суспільного життя надто мало досліджень присвячується проблемам суспільно-виховних процесів щодо розвитку здорового соціуму. До того ж, дається взнаки спрощене уявлення про публічне управління суспільним здоров'ям, як однобічно зорієнтований процес, де особа виступає в ролі об'єкта, а не активної сили. Для вирішення цих проблем необхідно чітко уявляти, як індивід інтегрує суспільні цілі й цінності [15, с. 4]. Тож, і реалізація виявлених проблем потребує глибокого аналізу сутності суспільно-виховних процесів, визначення особливостей їх провадження в сучасній Україні.

Аналіз наукової літератури з публічного управління по даній проблемі показав, що, не дивлячись на різноманіття наукових підходів, у вітчизняній і західній науці досліджуються лише загальні тенденції суспільно-виховних процесів, а питання особливостей розвитку суспільного здоров'я майже не знаходять свого відображення. Проведений аналіз наукової дослідженості свідчить, що питання суспільного здоров'я ще не дістали належного висвітлення у науковій літературі з державного управління, відсутній єдиний підхід до визначення сутності соціогуманітарних аспектів управління суспільно-виховними процесами.

Постановка завдання. Метою статті є дослідити та обґрунтувати актуальність публічного управління суспільно-виховними процесами на засадах ведення здорового способу життя громадян для досягнення відповідного рівня суспільного здоров'я. Для цього потрібно вирішити низку завдань: 1. З'ясувати соціально-гуманітарні аспекти суспільно-владних відносин з високим ступенем взаємодії суб'єктів даної системи. 2. Дослідити чинники, що впливають на становлення громадянина як активного суб'єкта державотворчих процесів. 3. Обґрунтувати значення масового спорту та ведення громадянами здорового способу життя для підтримки суспільного здоров'я в державі. 4. Сформулювати роль і значення публічного управління у суспільно-виховних процесах українського соціуму.

Виклад основного матеріалу. Вивчення теорії публічного управління суспільно-виховними процесами дозволяє об'єктивно підійти до вироблення певних підходів щодо участі особи у суспільному житті з урахуванням особливостей сучасного стану суспільного здоров'я. Адже людина набуває статусу грома-

дянина в результаті тривалої взаємодії з навколишнім світом. Громадянин значною мірою детермінований економічними, соціальними, політичними, національними, ідеологічними відносинами та зв'язками між ними [9].

Останнім часом у світі побутує думка про здорове і стабільне суспільство, в якому ефективно діють гуманітарні складові розв'язання соціальних проблем. Ідеалом виховання є гармонійно розвинена, соціально активна, здорова людина, що наділена глибокою громадською відповідальністю, здоровими інтелектуально-творчими, фізичними і духовними якостями, патріотизмом [16, с. 9]. Ці поняття необхідно формувати починаючи з раннього віку, закріплюючи в сім'ї, школі, середніх спеціальних і вищих навчальних закладах.

Суспільне виховання здійснюється, як правило, через усвідомлення прийнятого типу громадянського суспільства. Утвердження у суспільстві засобами громадянської освіти населення відповідних знань, вивчення норм поведінки, культури відносин, виховання здатності до участі у громадському житті, створення й розвиток державної системи валеологічної освіти, яка б базувалася на фундаментальних цінностях здорового способу життя, дає можливість значно підвищити рівень здоров'я населення [3]. Очікуваним результатом суспільно-виховних процесів має бути формування громадянина, якому властиві такі риси як шанування ідеалів рівності, відчуття власної гідності, здатність визначати проблеми суспільного життя, бажання і вміння вимагати їх розв'язання.

Результативність самореалізації особи великою мірою обумовлена її громадянською освітою. Відповідні знання потрібні для розв'язання проблем громадського життя, суспільного здоров'я. В демократичному суспільстві розвиток суспільного здоров'я обумовлений необхідністю збереження непорушності цінностей, інституцій та зразків поведінки «здорового громадянина» [6]. Така система складається із відношення індивіда до самого себе, до інших людей, до системи «здорового суспільства», до інститутів влади.

На даний час, на жаль, актуальними є ускладнені соціальні умови життя людини; тривале емоційне навантаження; неперервні життєві переміни, сукупність подій; негативна поведінка і психофізична активність індивіда; висока щільність населення. Також, сюди слід додати: відсутність виховання і навчання, зокрема, валеологічного, гігієнічного; розвитку культури здоров'я. Відсутність знань, неправильне виховання призводять до недотримання здорового способу життя [13]. Здоровий спосіб життя залежить від: об'єктивних суспільних умов; конкретних форм життєдіяльності, що дозволяють втілювати його в основні сфери суспільного життя; системи ціннісних відношень, скеровуючи свідому активність людей у русло «здорового мислення».

Соціальна консолідація суспільства є вищою формою функціонування розвитку соціальних відносин у суспільстві, забезпечуючи оптимальне поєднання та діяльну реалізацію інтересів різних суспільних груп; а здоровий спосіб життя можна розглядати як універсальну здібність до різносторонньої адаптації по відношенні до впливу зовнішнього середовища і зміни стану внутрішньої сфери. Відповідно, можна припустити, що масовий спорт – це соціальний рух, який здатний посилювати соціальні зв'язки і слугувати каталізатором соціальної інтегра-

ції [17].

Масовий спорт може виконувати інтегративну роль у якості організаційного механізму публічного управління. Сьогодні загальновідомим є уявлення про корисний вплив спорту, який відіграє важливу роль у забезпеченні здоров'я, фізичної підготовленості, і як наслідок, національного благополуччя. Потрібно звернути увагу на глобальний рівень функціонування спорту як інституту – на систему міжнародних відносин, вагомим учасником якої стає спорт, продукуючи символічну взаємодію [21, с. 13]. Вагому роль у цьому процесі відіграє організаційний механізм публічного управління, тому що цілепокладання здійснюється міждержавними інституціями.

Доречним видається розгляд передумов формування національної ідентичності, які охоплюють проблему патріотичного виховання молоді. В історії українського народу фізичне виховання входило в повсякденне життя сім'ї, роду, суспільства, формувалася своєрідна система фізичного виховання, що відображала особливості життя українського народу. До сучасного розвитку формування громадянина, як соціальної особи, вона почала істотно змінювати умови життєдіяльності, до яких була пристосована в своєму історично-біологічному розвитку. Ці зміни в останній час підтверджено дослідженнями і набули актуального значення.

Реалізація масовим спортом консолідуючої функції здійснюється через комунікативні можливості та через національну свідомість, тому, що масовий спорт – одна з складових суспільного здоров'я. Суспільне здоров'я визначається як філософська, соціальна, економічна, біологічна, медична категорії, як об'єкт споживання, вкладу капіталу, суспільна цінність, явище системного характеру, динамічне, постійно взаємодіюче з оточуючим середовищем. Здоров'я людини не зводиться до фізичного стану, а передбачає психоемоційну врівноваженість, суспільне здоров'я.

Суспільне здоров'я пов'язане з економічними чинниками, стосунками індивіда із структурними одиницями соціуму [5]. На суспільне здоров'я впливають міжличні стосунки, вагомість різниці у прибутках різних соціальних прошарків суспільства, рівень матеріального виробництва, техніки і технологій, їх суперечливий вплив на здоров'я взагалі. Ці чинники і складові створюють відчуття соціальної захищеності, що суттєво позначається на здоров'ї людини. У загальному вигляді суспільне здоров'я детерміноване характером і рівнем розвитку важливої сфер соціального життя у середовищі – суспільного виховання [1, с. 69]. Виділяють такі компоненти суспільного виховання: об'єктивні суспільні умови; конкретні форми життєдіяльності; систему ціннісних орієнтацій, що формують свідому активність, особливо у молоді. На жаль, сьогодні масовий спорт помітно втрачає своє ціннісне значення серед сучасної молоді. Комерційні види спорту віддаляють реальні можливості занять фізичними вправами на задній план, що знижує інтерес до занять фізичною культурою і спортом та є однією з причин погіршення стану здоров'я сучасної молоді – майбутнього нашого суспільства. Під суспільним вихованням розуміється діяльність, спрямована на зміцнення не тільки фізичного і психічного, але й етичного здоров'я, такий спосіб

життя громадян повинен реалізовуватися в усіх основних форм життєдіяльності [2]. “Здоровий спосіб життя” в єдності його компонентів біологічного і соціального уособлює соціальну цінність, зміцнення якого – найважливіше завдання цивілізованого суспільства. “Здоровий спосіб життя”, на думку провідних фахівців в сфері медицини та фізичної культури – це реалізація комплексу єдиної науково обґрунтованої медико-біологічної і соціально-психологічної системи профілактики заходів, в яких важливе значення має фізичне виховання.

Формування “здорового способу життя” – складний системний процес, що охоплює багато компонентів способу життя у сучасному суспільстві [4]. Його сутність – забезпечення оптимального задоволення потреб людини за умов оптимізації її розвитку, функціонування організованих внутрішніх і зовнішніх систем організму у тісному взаємозв’язку з суспільством; втілення грані життєдіяльності, органічно властивої суспільству і спрямованості на турботу про людей.

“Здоровий спосіб життя” виражає орієнтованість діяльності особистості в напрямку зміцнення і розвитку особистого та суспільного здоров’я. Він пов’язаний з особистісно-мотиваційним втіленням індивідами своїх соціальних, психологічних, фізичних можливостей і здібностей, можна розуміти як формування оптимальних умов функціонування індивіда в суспільстві [12, с. 7]. “Здоровий спосіб життя” – це типова суспільно-економічна формація життєдіяльності особистості, що зміцнює адаптивні можливості організму людини, сприяє повноцінному виконанню нею соціальних функцій і досягненню активного довголіття, а також сукупність духовних цінностей, їхніх реальних видів, форм і сприятливих для здоров’я ефектів для забезпечення оптимального задоволення потреб людини.

Масовий спорт володіє значним потенціалом, аби стати системоутворюючим елементом у численності складових розвитку суспільства. В основі структури формування громадянина лежить комплекс взаємопов’язаних особливостей, а “здоровий спосіб життя” виражає орієнтованість діяльності особистості в напрямку зміцнення і розвитку особистого і суспільного здоров’я. Він пов’язаний з особистісно-мотиваційним втіленням індивідами своїх соціальних, психологічних, фізичних можливостей і здібностей.

Актуальним видається розгляд консолідаційних процесів у внутрішньогруповій та міжгруповій взаємодії населення, зокрема, інтегративного потенціалу масового спорту [14]. Розвиток масового спорту – один із найважливіших показників соціальної політики держави, яка може забезпечити реальне втілення в життя гуманістичних ідеалів, цінностей і норм, що відкривають широкий простір для виявлення здібностей особистості, задоволення її інтересів і потреб. Участь у масовому спорті виражає спрямованість особистості на зміцнення і розвиток індивідуального та суспільного здоров’я, сприяє задоволенню життєво важливих потреб в активно-рухових діях, фізичних вправах.

Неусталеність соціально-структурних складових суспільства спричинилася до системної кризи в різних сферах життя [18]. Варто зазначити, що у цих процесах задіяні політичні, економічні та культурні чинники у якості об’єктивних передумов суспільно-виховних процесів [20]. Розгляд суспільства крізь призму струк-

турно-функціонального аналізу дає можливість стверджувати, що у дисонансі зазначених суб'єктивних та об'єктивних чинників зароджуються дезінтегративні процеси, які руйнують систему функціонування суспільства і не сприяють розвитку процесів суспільного виховання населення.

Висновки. Перспективи розвитку суспільно-виховних процесів полягають, насамперед, у розбудові громадянського суспільства, демократичних форм управління, пріоритеті прав і свобод громадян, здоровому суспільстві [19, с. 76]. Цінності, традиції, зразки поведінки освоюються людиною безперервно, і процес цей може бути обмежений тільки тривалістю його життя. Сприймаючи одні ідеї і навички, людина у той же час може поступатися іншими орієнтирами, обирати для себе нові напрями життєдіяльності. Конфлікт між повсякденними потребами та інтересами у реальному житті часто відбувається на особистому рівні, породжує широкий спектр масових настроїв – від байдужості й апатії до агресії та ненависті. Сутність суспільно-виховних процесів є зростання довіри громадянина до своєї держави, усвідомлення ним свого місця і ролі в процесах суспільного оновлення.

Ефективність публічного управління суспільно-виховними процесами залежить від внутрішніх і зовнішніх чинників, що впливають на індивідів. Вплив кожного чинника позначається вибірково через низку обставин, включаючи наявність у громадянина внутрішніх переконань, цінностей та ідеалів. Суспільно-активна особа вміє відстоювати свої соціальні інтереси, володіє розвинутою свідомістю і культурою, бере активну участь у громадському житті суспільства. Також має місце процес розвитку громадянином існуючої системи суспільного здоров'я завдяки його активній життєвій позиції. Сучасний етап публічного управління суспільно-виховними процесами відрізняється складністю, суперечністю, високим ступенем взаємодії суб'єктів даної системи.

Список використаних джерел

1. Бебик В. Інформаційно-комунікаційний менеджмент у глобальному суспільстві: психологія, технології, техніка публік-релейшнз. – К. : МАУП, 2005. – 440 с.
2. Бойко-Бойчук О. Семантичний аналіз та визначення категорії «державне регулювання» / О. Бойко-Бойчук // Вісник НАДУ. – 2007. – № 3. – С. 46–58.
3. Боровик В. Втілення традицій українського народу у систему фізичного виховання студентства / В. Боровик // Вісник Чернігівського державного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка. – Серія: Педагогічні науки. – 2007. – № 44. – С. 133–135.
4. Головаха Є. Соціальне самопочуття населення України до і після помаранчевої революції / Є. Головаха, Н. Паніна // Україна – 2005. Динаміка соціальних змін. – К. : ІСНАНУ, 2005. – С. 95–106.
5. Городяненко В. Проблемы консолидации украинского общества на современном этапе / В. Городяненко // Социологические исследования. – 2007. – № 2. – С. 15–20.
6. Громадянське суспільство в сучасній Україні: специфіка становлення, тенденції розвитку / За заг. ред. Ф.М. Рудича. – К. : Парламентське вид-во, 2006. – 412 с.
7. Дубин Б. Спорт в современных обществах: пример России / Б. Дубин // Вестник общественного мнения: Данные. Анализ. Дискуссии. – 2004. – № 2. – С. 70–80.

8. Дутчак М. В. Моніторинг в системі державного управління спортом для всіх в Україні / М. В. Дутчак // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання та спорту. – Х. : ХДАДМ. – 2008. – № 9. – С. 34–43.

9. Жданова О. М. Управління сферою фізичного виховання та спорту : навч. посіб. / О. М. Жданова, Л. Я. Чеховська. – Дрогобич : Коло, 2009. – С. 9–20.

10. Коновалова І. В. Механізм державного управління регіональними соціальними програмами в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з державного управління : спец. 25.00.02 «Механізми державного управління» / І. В. Коновалова. – Х., 2011. – 19 с.

11. Леонов Я. В. Внутренний ресурс развития сферы физической культуры и спорта / Я. В. Леонов, И. И. Приходько, Г. Н. Путятин // Теория и практика физической культуры. – № 3. – 2013. – С. 59–66.

12. Леонова А. О. Ефективність державного управління в контексті євроінтеграції України : навч.-метод. посіб. / А. О. Леонова, В. П. Давидова, О. О. Новачук. – К. : ДПА України, 2007. – 390 с.

13. Лукашук В. Консолідуєча функція спорту у сучасному суспільстві / В. Лукашук // Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. – 2009. – № 844. – С. 235–240.

14. Максимець Б. Політична ідеологія сучасного українського суспільства та системні чинники її формування // Вісник НАДУ. – 2004. – № 5. – С. 319–326.

15. Мічуда Ю. П. Функціонування та розвиток сфери фізичної культури і спорту в умовах ринку : автореф. дис. ... доктора наук з фіз.вих і с. : спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / Ю. П. Мічуда. – К. : НУФВСУ, 2008. – 40 с.

16. Мудрик В. И. Организационно-управленческие основы физической культуры и спорта : учеб. и справоч. материалы / В. И. Мудрик, Ю. П. Мичуда, С. А. Заветный. – Х. : ХНАДУ, 2008. – 408 с.

17. Огнистий А. В. Актуальні проблеми підготовки майбутніх вчителів-предметників до роботи з фізичного виховання у школі // Мат. II Всеукр. наук.-практ. конф. «Здоров'я і освіта, проблеми та перспективи». – Донецьк, 2002. – С. 249–252.

18. Радченко О. В. Категорія «механізм» у системі державного управління / О. В. Радченко // Держава та регіони: наук.-виробн. журн. Серія «Державне управління». – 2009 р. – № 3. – С. 64–69.

19. Соціальні виміри суспільства. Вип. 8. – К. : Інститут соціології НАН України, 2005. – 325 с.

20. Сурмін Ю. Моніторинг соціально-політичної ситуації в Україні: питання методології та організації / Ю. Сурмін // Вісник НАДУ. – 2004. – № 4. – С. 20–29.

21. Сущенко Л. П. Соціальні технології культивування здорового способу життя людини / Л. П. Сущенко. – Запоріжжя, 1999. – 308 с.

References

1. Bebig, V. *Information and communication management in a global society: psychology, technology, publicrelations [Informacijno-komunikacijnyj menedgment u global`nomu suspil`stvi: psihologija, tehnologii, tehnika pablikrilations]*. Kiev: MAUP, 2005. Print.

2. Wojko-Wojchuk, O. "Semantic analysis and definition of the "public regulation".
Visnik NADU 3 (2007): 46-58. Print.

3. Borovik, V. "The implementation of Ukrainian traditions in the system of physical education students." *Visnik Chernigivs`kogo dergavnogo pedagogichnogo universitetu im.*

T.G. Shevchenko 44 (2007): 133-135. Ser. Pedagogical Sciences. Print.

4. Golovaha, E. and Panina, N. "Social well-being of the population of Ukraine after the Orange Revolution." *Ukraine – 2005. Dynamics of Social Changes* (2005): 95–106. Print.

5. Gorodenenko, V. "The problems of consolidation of Ukrainian society at the present time." *Sociologicheskie issledovanija* 2 (2007): C. 15–20. Print.

6. Rudich, F.M. *Civil society in modern Ukraine: specific development, trends [Gromadjanske susupil`stvo v suchasnij Ukraini: specifika stanovlennja, tendencii rozvytku]*. Kiev: Parlaments`ke vydavnytvo, 2006. Print.

7. Dubin, B. "Sport in modern societies: the example of Russia." *Vestnik obshchestvennogo mnenija: Dannye. Analiz. Diskussii* 2 (2004): 70-80. Print.

8. Dutchak, M.V. "Monitoring within the system of public management of Sport for All in Ukraine." *Pedagogika, psihologija ta medyko-biologichni problemy fizichnoho vyhovannja ta sportu* 8 (2009): 34–43. Print.

9. Zhdanova, O.m. and Chehovska, L.Ya. *Management of physical education and sport [Upravlinnja sferoyu fizychnogo vyhovannja ta sportu]*. Droboych: Kolo, 2009. Print.

10. Konovalova, I.V. "The mechanism of state management of regional social programs in Ukraine." Diss. Kharkiv Regional Institute of Public Administration of the National Academy of Public Administration attached to the Office of the President of Ukraine, 2011. Abstract. (2011): 19. Print.

11. Leonov, Ya.V., Prikhod`ko, I.I. and Putjatina G.N. "Internal resource of the development of physical culture and sports." *Teoriz i praktika fizicheskoy kul`tury* 3 (2013): 59–66. Print.

12. Leonova, A.O., Davidova, V.P. and Novachuk, O.O. *The efficiency of public administration in the context of European integration of Ukraine [Efektyvnist` dergavnogo upravlinnja v konteksti evrointegracii Ukrainy]*. Kiev: DPA Ukrainy, 2007. Print.

13. Lukashuk, V. "Consolidating function of the sport in modern society." *Visnik Kharkivs`kogo nacional`nogo universitetu im. V.N. Karazina* 844 (2009): 235–240. Print.

14. Maksymec`, B. "The political ideology of the modern Ukrainian society and system factors of its formation." *Visnik NADU* 5 (2004): 319–326. Print.

15. Michuda, Yu.P. "Functioning and development of sphere of physical culture and sport in the conditions of market." Diss. National University of Physical Education and Sport of Ukraine, 2008. Abstract. (2008): 40. Print.

16. Mudrik, V.I., Michuda, Yu.P. and Zavetnyj, S.A. *Organizational and administrative basis of physical culture and sports [Organizacionno-upravlencheskie osnovy fizicheskoy kul`tury i sporta]*. Kharkiv: HNADU, 2008. Print.

17. Ognistyj, A.V. *Actual problems of training of future subject teachers to work in physical education at the school*. Proc. of II Vseukr. nauk.-prak. konf. "Zdorovja i osvita, problemy ta perspektyvy", Donets'k, 2002. 249-252. Print.

18. Radchenko, O.V. "The category "mechanism" in the system of public administration." *Dergava ta regiony* 3 (2009): 64–69. Ser. Public administration. Print.

19. *The social dimension of society* 8 (2005): 325. Print.

20. Surmin, Yu. "Monitoring of the social and political situation in Ukraine: issues of methodology and organization." *Visnik NADU* 4 (2004): 20–29. Print.

21. Sushchenko, L.P. *Social technologies of cultivation of a healthy way of life [Social`ni tehnologii kul`tyvuvannja zdorovogo sposobu gytja ludyny]*. Zaporizhzhia, 1999. Print.